

Apothecare vid Armeen och Secreterare vid Medicinska Academien i Madrit, var den störste älskare af den konst han så högt upodlat och på sina reformsamlat, hvars gunst och besynnerliga förtroende LOEFLING sökte förvärfva. Hans första bekantskap blef med den gamla hederfamma Herr MINUART, Hufvud-Apothecare vid Hospitalerna, som conserverat Botaniquen i Spanien. Herr QUER Hans Maj:ts förste Lifs-Chirurgus var antedd af sin egen präktiga Botaniska Trågård och aldra prydligaste Herbarier, samt den nyligen framledne Apothecaren och Examinatoren i Collegio Medico Herr VELEZ behöfde ej mer, än med sin vackra Botaniska Bibliothec, stora Ört-samlingar och en Handkrifven Flora Madritensi visa, at ock han var Botanist.

I så fatta omständigheter vardt vår LOEFLING både nögd och missnögd, nögd at här mot all sin förmodan träffa så många af sit Folk, men missnögd med sin Spaniska Refsa; ty han kunde icke annat i början, än bland så många snälla Botanister se sig öfverflödig. De visste redan ändamålet af Hans ankomst; Men som Medicorum invidia aldrig smittat Floræ åkta Söner, så kunde ock desse Herrar se en ung Främling både inkallad och benådad med en Pension af 4000 Daler Kopparmynt. De visste, at det var svårt, om ej aldeles omöjligt, at blifva propheter i sit eget land och saknade ej hos vår LOEFLING det, som kunde sökas hos en sådan. De märkte straxt hvad han giele före, därför vant han hos dem både kärlek och högaaktning. Han var hos dem alla välkommen och de gifvo honom icke allenast fritt tilträde til sina sköna Botaniska Bibliotheker, utan berättade honom äfven hvar de raraste växter förmodeligen voro til finnande, til förbigående af all annan deras gunst. Men LOEFLING var för ömsint at lämna gunst i förgåenhet;